

Ændringsforslagene Nr. 6—15
vedtoges uden Afstemning.

§ 13, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Det Afsnit, som dernæst sattes til Forhandling, var det *Indenrigsministeriet* vedrørende, nemlig:

Lovforslagets § 14 samt § 26 I. B. 5. og II. F. 12.

Betænkning Nr. 19—21 samt Nr. 54.
Ændringsforslag Nr. 16—19 samt Nr. 47 paa Udvalgets Liste.

Ingen bad om Ordet.

Ændringsforslagene Nr. 16—19
vedtoges uden Afstemning.

§ 14, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 47
vedtoges uden Afstemning.

Det Afsnit, som dernæst sattes til Forhandling, var det *Arbejds- og Socialministeriet* vedrørende, nemlig:

Lovforslagets § 15 samt § 26 I. B. 6.
Betænkning Nr. 22 og 23 samt Nr. 50.
Ændringsforslag Nr. 20 paa Udvalgets Liste.

Ingen bad om Ordet.

Ændringsforslag Nr. 20
vedtoges uden Afstemning.

§ 15, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Det Afsnit, som dernæst sattes til Forhandling, var det *Kirkeministeriet* vedrørende, nemlig:

Lovforslagets § 4 C.
Lovforslagets § 20.
Betænkning Nr. 35—38.
Ændringsforslag Nr. 30—32 paa Udvalgets Liste.

Ingen bad om Ordet.

Ændringsforslagene Nr. 30—32
vedtoges uden Afstemning.

§ 20, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Det Afsnit, som dernæst sattes til Forhandling, var det *Undervisningsministeriet* vedrørende, nemlig:

Lovforslagets § 2 R.

Lovforslagets § 4 A. og B.

Lovforslagets § 21 samt § 26 I. B. 12.
Betænkning Nr. 39—42.

Ændringsforslag Nr. 33—36 paa Udvalgets Liste.

Ændringsforslag uden for Udvalgets Liste:

Af *Kristen Amby*:

VIII. C. 1. (Livsvarig Hædersgave til Forfatteren, mag. art. Harald Nielsen).
Summen 21 900 Kr. forhøjes med 7 500 Kr.

Kristen Amby: Som ærede Medlemmer vil have set, er der af mig stillet et Ændringsforslag til § 21 VIII. C. 1. gaaende ud paa, at der som livsvarig Hædersgave ydes Forfatteren, Magister Harald Nielsen en Understøttelse i Lighed med den, som i Dag alt er en af vore bekendte, berømte Forfattere givet.

Allerede ved første Behandling har jeg her i Tinget nævnt, at der efter min Anskuelse paahvilede det danske Samfund en Æresgæld til Harald Nielsen at afbetale ved en Understøttelse paa Finansloven. Jeg tog dengang mit Udgangspunkt i, at den højtærede Undervisningsminister havde holdt en Tale, da det tyske videnskabelige Institut i København blev indviet, hvori han havde udtalt, at et Land, og særlig et lille Land som Danmark, for sin kulturelle Selvstændigheds og Fremtids Skyld maatte ønske, at der blev givet de ensomme og de enkelte Store Arbejdsmuligheder og Arbejdsvilkaar. Jeg var helt enig med ham i denne Betragtning og fremførte, at efter min Anskuelse skyldte man paa mange Omraader de videnskabeligt og aandeligt arbejdende, der efter Sagens Natur ikke kan arbejde for et stort Publikum, men hvis Gerning kun kan vurderes af forholdsvist faa, mere Hensyn, og herunder nævnte jeg Harald Nielsen. Paa en hel Del i Dag modne Mænd har Harald Niensens Gerning her i Landet i de sidste 30 Aar øvet afgørende Indflydelse. Hvis man vil spørge mig, hvorved jeg vil karakterisere det i et enkelt Udtryk, vil jeg sige det saaledes, at han har forløst os fra denne overfladiske radikal-